

Willem Dielemanpad geopend

Jelle van Dijk

Komend uit de Kerkstraat kun je de Heilige Geestweg oversteken en via een voetpad naar de Voorstraat lopen. Dit pad heet sinds zondag 4 oktober 2015 het Willem Dielemanpad. Met deze naamgeving wil de Protestantse Gemeente Noordwijk haar waardering uitspreken voor het werk van Wim Dieleman dat geleid heeft tot een bijzondere bloementuin in het hart van Noordwijk-Binnen.

Foto: Jelle van Dijk

Na afloop van de kerkdienst in de Oude Jeroenskerk verzamelden kerkgangers en andere belangstellenden zich op het pad bij de kerktuin waar een paaltje met een fluwelen doek duidelijk maakte dat hier iets onthuld zou worden. Dominee Ad van Houwelingen die in zijn preek de tuin al uitbundig had geprezen, ging daar buiten het kerkgebouw enthousiast mee door. Hij roemde de initiatiefnemer voor zijn doorzettingsvermogen. Zo was het eerste voorstel van Dieleman indertijd door de kerkenraad afgewimpeld met de opmerking: "Laat er maar een geit op los!" Toen Wim bleef aandringen ging het kerkbestuur akkoord en doneerde ook nog 200 gulden en drie potten verf. Van Houwelingen prees Dieleman ook vanwege zijn 'crowdfunding' om door middel van naamplaatjes op de hekpaaltjes sponsorgeld binnen te halen.

Na deze lovende woorden mocht Willem Dieleman de fluwelen doek van de paal trekken waarna voor iedereen duidelijk was dat dit pad voortaan het Willem Dielemanpad zou heten. Hierna sprak de naamgever een kort dankwoord waarna de aanwezigen hem feliciteerden met deze heugelijke dag.

In 1989 begon Wim Dieleman met de aanleg van een tuin tussen de Oude Jeroenskerk en de Voorstraat. Het gazon dat daar lag, populair bij hondenuitlaters, werd omgevormd tot een bloerijk grasland waarin van het vroege voorjaar tot in de nazomer bloemen bloeiden. Een prachtige mengeling van paars en geel ging het groen vervangen dankzij de aanplant van soorten als Grote ratelaar, Beemdkroon, Echte sleutelbloem,

Margriet en Grote centaurie. In een hoekje tegen de kerk aan werden akkeronkruiden als Gele ganzenbloem, Kamille en Klaproos gezaaid.

De grootste klus was evenwel de omvorming van de strook tussen het voetpad en de oude muur aan de zuidzijde. Alle rotzooi die hier in de loop der jaren was neergegoid, werd afgevoerd. Er voor in de plaats kwam een strak aangelegde tuin waarin per perkje karakteristieke plantensoorten van een bepaald biotoop waren samengebracht. Zo is er een perk met duinplanten, een perk met bosplanten een vijver met waterplanten. De perkjes werden afgezet met een rand van stenen. Om aan dat materiaal te komen zocht Wim met anderen allerlei terreinen af waar overtollige 'troep' was gedumpt. Op deze storthopen koos Wim met zorg de stenen uit, die hij wilde gebruiken voor de paadjes en de perken in de kerktuin. Het resultaat werd een fraai mozaïek van paadjes en perkjes met daarin een enorme variatie aan inheemse plantensoorten. Bij een bezoek aan de tuin in november zag ik nog bloeiende soorten als Akkerklokje, Kruipend klokje, Muurhavikskruid en Gele helmbloem. Ook de varens stonden er goed bij met soorten als Mannetjesvaren, Tongvaren, Schubvaren en Steenbreekvaren.

Een opvallend onderdeel van het project was het bijzonder hekwerk dat de tuin van het voetpad scheidt. Wim begreep goed dat er een afscheiding tussen pad en tuin moest komen wilde de tuin niet snel verloederen. De oplossing die hij vond, is zeer geslaagd te noemen. Er kwam een fraai hek met een kleine doorgang op twee plaatsen. Om de planten wat dichterbij te bekijken kon je dus wel aan de andere kant van het hek komen. Van dat hek maakte Wim bijzonder veel werk. Op de paaltjes kwamen schildjes met de namen van sponsors.

Toen Wim zo'n tien jaar geleden stopte met het onderhoud van de tuin, waren gelukkig anderen bereid het onderhoud van de tuin van hem over te nemen. Een comité onder leiding van Marry Hoogeveen heeft er sindsdien voor gezorgd dat deze bijzondere tuin goed onderhouden wordt waardoor velen van deze unieke locatie kunnen blijven genieten

Foto: woensdagkrant 7 okt. 2015 Tineke Bos